

SIKERESEN SZEREPELTEK ISKOLÁNK TANULÓI AZ EJOI 2018 NEMZETKÖZI PROGRAMOZÓ VERSENYEN

Magyarországot négyfős csapat képviselte, közöttük két fazekasos diák: Fekete Richárd és Görömbey László, mindketten a 8. A osztály tanulói.

A magyar csapatban iskolánk diákjai szerepeltek a legsikeresebben:

*Görömbey László a 36. helyen végzett, amivel **bronzérmes** lett, Fekete Richárd a 48. helyezés ért el, **dicséretben** részesült.*

Az élményeiről Görömbey László számol be a következőkben.

EJOI 2018 – Programozás a Volgánál

2018. július 26. és augusztus 1. között került megrendezésre a **II. Európai Junior Informatikai Diákolimpia** az oroszországi Innopolis-ban, amelyre a magyar csapat tagjaként én is eljutottam.

A csapat négy versenyzőből (*Fekete Richárd, Gábor Dávid, Görömbey László, Révész Máté*), két csapatvezetőből (dr. Horváth Győző és Menyhárt László) és egy kísérőből állt. Budapestről Moszkván keresztül repültünk Tatarország tartomány „fővárosába”, Kazanyba, ahonnan a szervezők által biztosított buszokkal jutottunk el a verseny helyszínére, az Innopolis-i Egyetemre. Sajnos a vacsorát lekéstük, így az otthonról hozott szendvicsekkel laktunk jól. 21 ország képviselte magát a versenyen, a résztvevőket az egyetemi kollégiumban szállásolták el.

A második nap volt a verseny gyakorló napja, amelyen a reggeli után két órán keresztül ismerkedhettünk a technikai környezettel: ekkor volt lehetőség apróbb változtatásokat igényelni, pl. operációs rendszer megváltoztatása, billentyűzet magyarra cserélése. Három egyszerűbb feladat megoldásával az elménket is tornáztathattuk.

Ebéd után a program Innopolis felfedezése volt, amire szűk fél óra elegendőnek bizonyult, ugyanis a várost két évvel ezelőtt kezdték el felépíteni, és egyelőre az egyetemen kívül csak négy társasházból áll. Délután sor került az ünnepélyes megnyitóra, amit a nagyon futurisztikus nevű Technoparkban tartottak. A ceremóniát egy valódi showman vezette, külön derűlségre adott okot, amikor a „Kazan” és „Tatarstan” szavakat összevonva, Kazahsztánnak köszönte meg, hogy otthont adott a rendezvénynek.

Harmadik nap zajlott a verseny első fele, ahol a reggeli után négy óra állt rendelkezésre három feladat megoldására. Ebédnél tudtam meg, hogy az ideiglenes rangsor 32. helyén állok. Később délután a szervezők a Kazanyi Cirkuszba vittek el bennünket, ahol igazán látványos produkciót tekinthettünk meg.

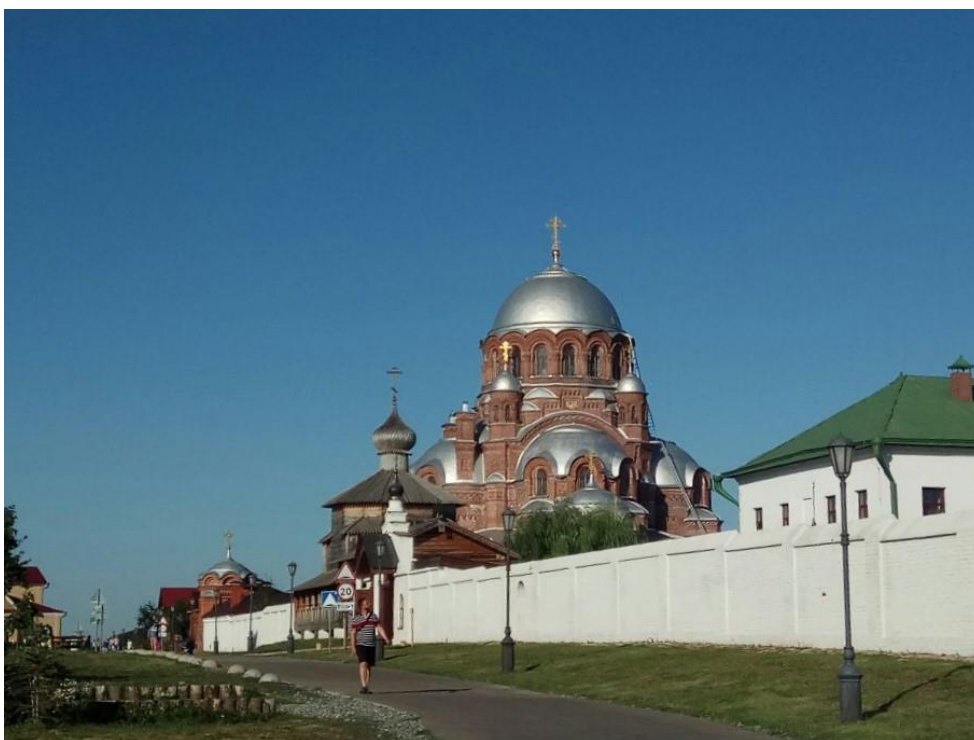

A negyedik nap a pihenésé volt, megismerhettük, milyen egy orosz falunap, amelyen csapatokban versenyezve vettünk részt ügyességi feladatok megoldásában. Kétszer is ebédeltünk, egyszer a falunaphoz kötődő tradicionális ételeket kóstolhattuk meg, utána pedig várt még minket a szokásos kollégiumi étkezés is. Délután a kézügyességünket tehetjük próbára, matrjoska babák pingálásával.

Az ötödik napon a második három feladat megoldásával próbálkoztunk, ezzel kialakult a végső sorrend, én a 36. helyen végeztem. Fekete Richárd a 48. helyen.

Ebéd után lehetőségünk volt a verseny anyagának lemásolására, amibe beletartoztak az általunk írt programok és a feladatok megoldásai is. Délután ellátogattunk Sviyazhsk szigetére, amit a Volga folyó vesz körül, itt számos muszlim és ortodox keresztény templomot néztünk meg. Az itt elfogyasztott vacsora után indultunk vissza Innopolis-ba.

A hatodik nap délelőttjén körbevezettek minket Kazanyban, a tartomány fővárosában. A délután megtartott záró ceremónián osztották ki az olimpia érmeit, a teljesítményemet bronzéremmel jutalmazták.

Másnap korán reggel indultunk a kazanyi reptérre és egy jó félnapnyi utazás után érkeztünk haza Budapestre.

Jó visszaemlékezni a kedves vendéglátásra, a soknyelvű közegre, ahol a más országok versenyzőivel egyszerre voltunk ellenfelek és sorstársak a feladatokkal való küzdelemben. A diákolimpia élménydús lehetőség volt a fejlődésre, szeretnék máskor is eljutni hasonló eseményre.

A versenyen való részvétel feltételeit a Neumann János Számítógéptudományi Társaság teremtette meg, melyet ezúton is szeretnék megköszönni. A szakmai felkészítésért köszönet az ELTE Informatikai Karának és tanárunknak Simon Gyulának.

Görömbey László

(A képek forrása: ejoi2018.org, magánarchívum)